

رابطه بین هوش معنوی، سرزندگی و خودکنترلی با اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان شهر رشت

سیده اکرم نعمتی*، 218،

1396-5-29

چکیده این پژوهش با هدف رابطه بررسی هوش معنوی، سرزندگی و خودکنترلی با اهمالکاری تحصیلی دانش آموزان شهر رشت انجام شده است. این پژوهش از نوع همبستگی است، جامعه مورد مطالعه، کلیه دانش آموزان شهر رشت در سال 1395 می باشد، تعداد این دانش آموزان در ناحیه یک (ناحیه مورد پژوهش) در دوره اول در پنج دبیرستان دخترانه 1250 نفر می باشد که به روش نمونه گیری خوشه ای 291 نفر به عنوان نمونه از طریق جدول مورگان انتخاب شدند و پرسشنامه هوش معنوی بدیع و همکاران (1389)، مقیاس سرزندگی ودسی (1997)، مقیاس خودکنترلی تانجی (2004)، پرسشنامه سنجش اهمال کاری تحصیلی دانشجویان (PASS) سولومن و راثلیوم (1984) بر روی آنها اجرا شد. نتایج با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه تجزیه و تحلیل شد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که در تبیین اهمالکاری از روی متغیر بین هوش معنوی، متغیر پیش بین $R^2 = 0.033/0$ از واریانس متغیر ملاک را تبیین و پیش بینی می کنند همچنین نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان می دهد که بین هوش معنوی با اهمالکاری، رابطه منفی و معناداری وجود دارد نتایج به توجه با (01/0P) ندارد وجود معناداری منفی-رابطه، اهمالکاری و سرزندگی نمرات ($01/0 > P$) فوق، آموزش مهارت‌های مربوط به معنویت و هوش معنوی برای افزایش خودکنترلی، سرزندگی و کاهش اهمالکاری در دانش آموزان ضروری به نظر می رسد. واژگان کلیدی: هوش معنوی، سرزندگی، خودکنترلی، اهمالکاری تحصیلی.

کلمات کلیدی : واژگان کلیدی: هوش معنوی، سرزندگی، خودکنترلی، اهمالکاری تحصیلی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)